

Sanatorier

På ellenwhite.dk kan du søge "sanatorie" i "søg overskrift"-rubrikken – hvor alle artikel-links kommer frem. Herunder nogle af artiklerne. Når du klikker på nedenstående link – kommer du direkte til artiklen

Vidnesbyrd for menigheden 4 s.575: [Sanatoriets stilling og arbejde](#)

Vidnesbyrd for menigheden 6 s.219: [Sundhedsvirksomheden Guds plan med vore sanatorier](#)

Vidnesbyrd for menigheden 6 s.463: [Vort danske sanatorium](#)

Vidnesbyrd for menigheden 7 s. 51: [Vort sanatoriearbejde Værkets omfang](#)

Vidnesbyrd for menigheden 7 s. 68: [Vore sanatoriearbejderes høje kald](#)

Vidnesbyrd til menigheden om vore unge tager til B s. 27 - overskrift: [Sanatoriet](#)

Nashville Sanatoriet s. 4 - overskrift: [Nashville-sanatoriet — Nashville som et center](#)

New England sanatoriet s. 11 - overskrift: [Til den sundhedstilsynsførende for Melrose-Sanatoriet.](#)

En appel til Boulder-Colorado Sanatoriet s. 19 - overskrift: [Oprette og lede nye sanatorier](#)

Særlige vidnesbyrd for prædikanter og arbejdere—nr s. 10 - overskrift: [Et sanatoriekapel](#)

Breve til sanatoriemedarbejdere i Sydcalfornien s. 8 - overskrift: [Til vore brødre og søstre i Sydcalfornien](#)

Breve fra Ellen G. White til sanatoriemedarbejdere s. 12 - overskrift: [Loma Linda-sanatoriet](#)

Vidnesbyrd for menigheden bind 6 side 219-225

Hver institution, der oprettes af syvende-dags adventisterne, skal være for verden, hvad Josef var i Ægypten og hvad Daniel og hans medbrødre var i Babylon. Når disse udvalgte mænd blev taget til fange, var det for at bringe hedenske folkeslag de velsignelser, der kommer til menneskene gennem kundskaben om Gud. De skulle være Jehovas repræsentanter. De skulle aldrig indgå kompromis med afgudsdyrkere; deres

religiøse tro og deres navn som tilbedere af Israels Gud skulle de bære som en særskilt hæder.

Således skal de institutioner, Guds folk opretter i dag, herliggøre hans navn. Den eneste måde, hvorpå vi kan opfylde hans forventning, er, at vi repræsenterer sandheden for denne tid. Gud skal kunne ses i de institutioner, syvende-dags adventisterne opretter. Af dem skal sandheden for denne tid fremstilles for verden med overbevisning og kraft. . . .

Vi er kaldet til at repræsentere Guds karakter for verden, sådan som den blev åbenbaret for Moses. Som svar på Moses' bøn: »Lad mig dog skue din herlighed!« gav Herren dette løfte: »Jeg vil lade al min rigdom (herlighed) drage forbi dig.« . . .

Guds forsæt med hans institutioner i dag, kan han også se i det forsæt, han søgte at fuldbyrde gennem det jødiske folk. Ved Israel var det hans plan at meddele rige velsignelser til alle folk. Gennem dem var vejen forberedt til lysets udbredelse i hele verden. Ved at følge fordævelige skikke havde folkeslagene på jorden tabt kundskaben om Gud. Men i sin barmhjertighed tilintetgjorde han dem ikke. Han fattede det forsæt at give dem en anledning til at lære ham at kende gennem sin menighed. Hans hensigt var, at de principper, der åbenbares gennem hans folk, skulle være midlet til at genoprette Guds moralske billede i menneskene. Kristus var den, der underviste dem. Ligesom han var med dem i ørkenen, var han fremdeles deres lærer og vejleder efter deres bosættelse i det forjættede land. I tabernaklet og i templet dvælede hans herlighed i den hellige glans over nådestolen. I deres interesse åbenbarede han stadig sin kærligheds og sin tålmodigheds rigdom.

For år tilbage gav Herren mig særskilt lys angående oprettelsen af en sundhedsanstalt, hvor de syge kunne behandles efter ganske andre metoder end dem, der blev fulgt i enhver anden institution i verden. Som et Herrens redskab skulle den grundlægges på og ledes efter bibelske principper og den skulle i hans hånd være et af de mest virkningsfulde midler til at bringe verden lys. Det var Guds hensigt, at den skulle repræsentere videnskabelig dygtighed, moralsk og åndelig kraft og stå som en trofast vagtpost for reform i alle dens faser. Alle, der blev tilknyttet institutionen, skulle virke for reformen, respektere dens principper og agte på det lys, der skinner på os som et folk vedrørende sundhedsreformen.

Guds plan var, at den institution, han ville oprette, skulle stå som en fakkel til oplysning, advarsel og tilrettevisning. Han ville bevise for verden, at en institution ledet efter religiøse principper som et tilflugtsted for syge ville kunne opretholdes, uden at man giver afkald på dens ejendommelige, hellige karakter og at den kunne holdes fri for de tvivlsomme ting, der forekommer i andre sundhedsanstalter.

Herren har åbenbaret, at sanatoriets fremgang ikke skulle være afhængig alene af lægernes kundskab og dygtighed, men af Guds nåde. Det skulle blive kendt som en institution, hvor Gud (224) anerkendes som universets Enehersker, en institution, der stod under hans særskilte tilsyn.

Vore sanatorier er et redskab til oplysning for at undervise folket på disse områder. De, der modtager undervisning, kan så igen meddele andre kundskab om sundhedsbringende og sundhedsbevarende principper. Således skal vore sanatorier være et redskab til at nå folket, et middel til at vise dem det urigtige ved at sætte sig ud over livets og sundhedens love og til at lære dem, hvordan de kan bevare legemet i den bedste kondition. Sanatorier skal oprettes i forskellige lande, hvor vore missionærer er trængt ind og de skal være centraler, hvorfra der udføres et arbejde for at helbrede, genopbygge og undervise.

Vore sanatorier bør i alle deres afdelinger være (226) mindesmærker for Gud, hans redskaber til at udså sandhedens sæd i menneskers hjerter. Dette vil de være, hvis de bliver ledet på den rette måde. . . .

Guds levende sandhed skal kundgøres på vore sundhedsinstitutioner. Mange, som kommer dertil, hungrer og tørster efter sandhed og når den bliver fremholdt for dem på den rette måde, vil de modtage den med glæde. Vore sanatorier har været et middel til at ophøje sandheden for denne tid og bringe den frem for tusinder. Den religiøse indflydelse, der gennemtrænger disse institutioner, giver gæsterne tillid. Forvisningen om, at Herren er den ledende dér og om de mange bønner, der opsendes for de syge, gør indtryk på deres hjerter. . . .

Vore sanatorier skal åbenbare himmelens velvilje for verden; og selv om Kristi synlige nærværelse ikke ses i bygningen, kan arbejderne dog tilegne sig løftet: »Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.« Matt 28,20

Vidnesbyrd for menigheden bind 6 side 463-467

Vort danske sanatorium

(463) I Skodsborg, en forstad til København, Danmark, har vore brødre oprettet et sanatorium. Heri har de været optimistiske, i den tro at de gjorde det arbejde, som Gud har pålagt sit folk. Men generelt har vore brødre haft så megen interesse for at oprette sanatorier i europæiske lande som de burde og vore kære brødre har med Skodsborg-sanatoriet i deres hænder, bevæget sig hurtigere frem, end de havde midler til og nu er de i vanskeligheder og nød.

Jeg er stærkt foruroliget over de vanskeligheder og farer der omgiver vore institutioner i Skandinavien. Jeg oprøres til at appellere til vore folk, ikke kun for Cristiania-forlagets skyld, men også for det danske sanatorium. Det er blevet fremstillet for mig at fjenden venter ivrigt på en anledning til ødelægge disse institutioner, som er Guds redskaber, til brug for menneskehedens forløsning. Skal Satans ønske efterkommes? Skal vi lade disse institutioner vriste ud af vore hænder og få deres godgørende arbejde stoppet? Fordi vore brødre har begået fejltagelser, skal vi da lade dem tage konsekvenserne af deres fejlvurderinger helt alene? Er det den måde som Kristus har behandlet os på?

Når én med en tung byrde står foran en vanskelig bakke, omgivet af modarbejdende kræfter og har brug for stærke, venlige hjælpere, spildes der ofte megen tid på kritik, skælden og beklagelser. Men dette bevæger ikke byrden. Dem som byrden ligger tungest på har ikke brug for eller har fortjent kritik. Dette kunne passende falde på dem, som (464) burde have delt byrden tidligere. Men selv da ville kritik være malplaceret og den ville utvivlsomt være nyttesløs. Vor første tanke burde være, Hvordan kan vi hjælpe med at løfte byrden. Tiden er kostbar. Der er for meget på spil til at risikere en udskydelse.

Anklage lederne på Skodsborg Sanatorium for verdslig ærgerrighed og ønske at forherlige sig selv, vil blot skade dem. Ved udvidelsen af værket søgte de Guds ære og et arbejde er blevet udrettet, som er vidtrækkende for det gode. Men de har fejlet ved at investere udover deres midler og har derved sat sig selv i gældsbyrde. Derved

bringes institutionens fremtid og sagens ære i fare. I stedet for at gøre situationen vanskeligere, skal vi så ikke tappert kæmpe for at fjerne gælden?

Jeg er oprørt af Guds Ånd til at støde alarmsignalet. Oh, hvilket syn må det ikke være for englens at se institutioner, oprettet til oplysning og forkyndelse af reformprincipper og kristne leve principper, glide ud af deres hænder, som kan bruge dem i Guds værk og over i verdens hænder. Brødre, det er på tide at vi interesserer os for disse europæiske institutioner, som nu mangler hjælp. Sådan som Kristus behandler os, sådan skal vi behandle vore brødre, som er i vanskeligheder. . . .

Når Herren giver os et arbejde at gøre, så lad os ikke stoppe op for at undersøge befalingens rimelighed eller de sandsynlige resultater af at vi adlyder den. Det vi har fået lagt i vore hænder, kan synes langt fra vore behov; men i Herrens hænder, vil det være mere end tilstrækkeligt. Tjeneren »satte ... det frem for dem og de spiste og levnede efter Herrens ord.«

Vi har brug for større tro. Vi bør have en fuldere fornemmelse af Guds forhold til dem, som han har købt med sin enbårne Søns blod. Vi bør (467) udvise tro på Guds riges værks ydre fremskridt.

Lad os ikke spilde tid på at beklage vore midlers knaphed, men lad os gøre den bedste brug af det vi har. Selvom det ydre ikke ser lovende ud, vil tilliden til Gud udvikle kræfter og ressourcer. Lad os sende vore offergaver ind med taksigelse og med bøn for at Herren vil velsigne gaverne og mangedoble dem, ligesom han gjorde ved maden til de fem tusinde. Hvis vi benytter os af de allerbedste muligheder vi har, vil Guds kraft få os til at nå masser, der hungre efter livets brød.

Lad os løfte nidkært og ædelt, når vi hjælper vore brødre i Danmark og Norge og overlade resultatet til Gud. Lad os have troen på at han vil forøge vore ofringer, indtil de er tilstrækkelige til at sætte hans institutioner i en god stand.